

Ko lovec je na štoru spal (v.1)

Izvajalec: Ansambel bratov Avsenik

Avtor besedila: Franc Koren

Avtor glasbe: Slavko Avsenik, Vilko Ovsenik

Ko lovec je na štoru spal, hojlarijarom,
se medved mim' je primajal, hojlarijarom.
Od straha lovec gor poskoč', hojlarijarom,
vzame puško in že poč', hojlarijarom.

Nazaj obrne medved se, hojlarijarom,
pokaže lovcu vse zobe, hojlarijarom.
Na mah pa lovec prebledi, hojlarijarom,
saj v njemu več korajže ni, hojlarijarom.

Že vid'mo lovca na dreves', hojlarijarom,
'z oči mu sije strah in bes, hojlarijarom.
A medved pa ostal ni len, hojlarijarom,
hitro spleza po stebren, hojlarijarom.

Medved zgrabi lovca že, hojlarijarom,
potegne dol ga za pete, hojlarijarom.
Pod smreko borba se vrši, hojlarijarom,
medvedu lovec ubeži, hojlarijarom.

Najhujše čudo se zgodi, hojlarijarom,
ko lovec se na štor' zbudi, hojlarijarom.
Zapomnil si bo lovec to, hojlarijarom,
na štoru več zaspal ne bo, hojlarijarom.

**Poglej, poglejte, no, kaj zdaj iz naš'ga lovca bo,
poglej, poglejte, no, kaj zdaj iz naš'ga lovca bo.
Poglej, poglejte, no, kaj zdaj iz naš'ga lovca bo,
poglej, poglejte, no, na štoru več zaspal ne bo.**